Ե.

Իգնատիոսի մի ուրիշ գործից հասել է մի հատակոտոր, Ա. Կորնթ. Ա. 28 – Բ. 3. «Զի զէսն իմ խափանեսցէ . . . եւ ես տըկարութեամբ եւ եր», որ այժմ էջմ. N 879/928. հց. ձեռագրի կազմի երեսն է։ Գրչութիւնը ճիշդ նոյնն է, ինչ որ Բագնայրի աւետարանինը, միայն սա քիչ փոքր է, և իւրաքանչիւր երեսը 16 տողից է բաղկացած։

Հատակոտորի ներքեւի լուսանցքում սքանչելի փոքր երկաթագրով գրիչը հետեւեալ նկատողութիւնն ունի. «Զիգնատիոս և զՔրիստափոր յաղաւթս յիշեսջիք»։ Քրիստափորը նորա աշխատակի՞ցն է, թէ աշակերտը, չգիտենք, մենք կը տեսնենք, Խծկոնից աւետարանի յիշատակարանից, որ նա մի աշակերտ ունէր Ցովսէփ անունով։

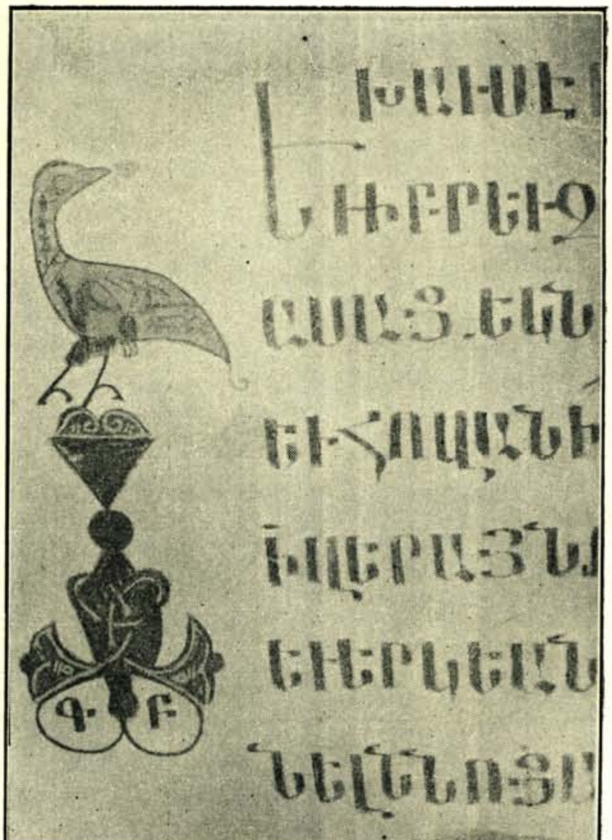

Պատկեր 7

Զ.

Անշուշտ, զգալի է հայ արուեստի պատմութեան համար «Հոռոմոսի ոսկետուփ աւետարան»ի, ինչպէս և Վենետկի և Բագնայրի աւետարանների կարեւոր մասերի կորուստը, բայց մեղմանում է մասամբ այդ ցաւը, որ Իգնատիոսի մի երրորդ գործը, այժմ Ն. Ջուղայի Ամենափրկչի N 36 աւետարանը, անվնաս հասել է մեզ և հնարաւորութիւն կայ լիովին պարզել և գնահատել նորա արուեստը նաև պատկերագրական տեսակէտով։

Տ. Աւետիքեան Սմբատի «Ձեռագիրների ցուցակ Նոր Ջուղայի» անտիպ աշխատութիւնից. Թ. 154. հետեւեալ մանրամասնութիւններն ունինք այդ ձեռագրի մասին. «Թերթք 406, 33×5×24 սմ., երկսիւն՝ 17 տող։ Մագաղաթ խիստ ճերմակ, մաքուր, մեսրոպեան երկաթագիր 0,5սմ.,